

— vše-ci dy bys-me by-li pa-na-mi — z téhož rozhovoru.

— jak sem ten řadek vy-ko-pal — (zemákové pole) z téhož rozhovoru.

Poslíček obecní pozdravil:

— dobře po-le-dně.

Dělníci v poledne odpočívali,

— po-ledňujem — pravili.

— jak to od-sko-či od desky —

prosté upozornění již zdvíhá hlas.

Žena vykládá pořekadlem, co dostane od donášky poštovních zásylek:

» — dvě prázdné a jednu vy-sy-panou.«

— té dru-he eš-če.těla — říkají;

kluk pasák odpověděl.

— až na vě-ky amen,

dvakrát za sebou a tiše odpovídá stará žebračka. Váhavost rovnoměrných dob přivoděna stárím.